

har megen stor Betydning. Ganske vist faae vi ikke frugtbare Egne der i den første Menneskealder, men det er dog af meget stor Betydning for Sylland at faae sine Heder og Ritter beplantede og sin Kjørjord drænet. Da Private med stor Thærdighed have taget fat først, saa tror jeg sandelig ogsaa, at Staten bør gaa i Spidsen paa de Steder, hvor den har det i sin Magt. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg at tage Sagen under fornyet Overveelse, om ikke i det Mindste en Del af Bevillingen kunde optages. — Der er et Forslag paa Finantsloven, som det ærede Udvalg ikke har taget sig af. Der staar under § 19 III. A. 12, a. et Forslag om en Bevilling paa 60,000 Kr. til Præmier i Henhold til Lov af 2den Juni 1880, og det er bevilget ligesom tidligere. Det maa være Regjeringen bekendt, at igjennem flere Aar er det blevet udtalt paa Delegeretmøder af Landbosforeninger, saabel i Sylland som paa Dørne, hvilken stor Trang der er til at faae dette Tilskud betydelig forøget. Flere Aar i Træk har der paa ydste Delegeretmøder været ført grundige Forhandlinger om denne Sag, hvilke Regjeringen selvfølgelig maa kjende, og den maa vide, at denne Sum er forlangt forøget endog med 200,000 Kr. Lignende Udtalelser ere i disse Dage ogsaa komne fra sjællandske Delegerede. Til Grund for Betragtningen i saa Henseende ligger det Faktum, at der for Tiden af Heste omsættes for 12 Mill. Kr. aarlig, som udføres, af Hornkvæg og Faar for 25 Mill. Kr., af Smør for 25 Mill. Kr., af Svin og Flæsk for 25 Mill. Kr., saaledes at det, der udføres som Produkter af Husdyr aarlig beløber sig til mellem 80 og 90 Mill. Kr., og til at støtte denne Virksomhed giver Staten en Understøttelse af 60,000 Kr. aarlig, og saa maa det fastholdes, at denne Omsetning finder Sted trods den middelmaadige Befætning, vi gennemgaaende have rundt over hele Landet af Heste og Kvæg. Det er Millioner, som gaa tabte som Følge af de flette Befætninger, vi have. Den enkelte Mand kan ikke forandre dette Forhold. Vi Jordbrugere maa kræve, at Staten stöder ganske anderledes til og træder noget mere veiledende op. Vi kunne med fuld Føie henvisse til andre Lande, hvor man ikke overlader en saa vigtig Sag til det private Initiativ, men støtter den ved Statsstilskud og Statsveiledning i en ganske anderledes Grad, end der nogenstunde her har været Tale om. Der er ikke et eneste af vore Nabolande, som man ikke kan henvisse til som Exempel i saa Henseende. Jordbruget har gjentagende og gjentagende krævet den for-

nødne, større Understøttelse, og det er altsaa min Mening, at selv om Ministeriet ikke har forstaaet eller ikke forstaaer, at dette er en Sag af den allerstørste Betydning, saa burde netop Finantsudvalget tage Sagen op og vise Ministeriet, at dette ligesaa lidt paa dette som paa paa saa mange andre Omraader har forstaaet de Krav, som vor Tid stiller. — Jeg kan iøvrigt slutte mig til de forskjellige Udtalelser om mindre Poster, som ere fremkomne ogsaa for Jordbrugets Vedkommende. Der er dog en enkelt Post, som jeg skal tillade mig særlig at fremhæve, nemlig Understøttelsen til Froskontrollen. Jeg vil overfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) gjøre opmærksom paa, at Bidraget til Froskontrollen tror jeg rigtignok i Diebliffet er tilfredsstillende, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører for Finantsudvalget hævdede, idet den jo først nylig er begyndt og vi skulle dog først se, hvad dens Virksomhed førte til. Naar det ærede Medlem hævdede, at det særlig var de Smaa, der skulde have Nytte af denne Bevilling, saa tillader jeg mig rigtignok at benægte dette. De Smaa Forbrugere faae Nytten ved at slutte sig sammen i Foreninger, særlig Landbosforeninger; det er herigjennem at Froskontrollen skal komme de mindre Brugere til Gode. Hvad den kan udvides til efterhaanden, er vanskeligt at sige, men i Diebliffet tror jeg, at det Tilskud, der gives, er tilstrækkeligt til de Krav, der for Tiden stilles paa dette Punkt. At disse bør udvides, er ganske vist min Mening, men i Diebliffet tror jeg ikke, at dette er nødvendigt. — Endelig er der Endringsforslaget under Nr. 62, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Jeg er her fuldstændig enig, i hvad det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds udtalte, at Finantsudvalget skulde sætte et saadant Bidrag igjennem. Regjeringen kan jo, som det blev sagt, øve Kontrol dermed, — den har jo et Par Fiskerikonjuler til sin Raadighed, — og Bidraget kan jo gives under det Forbehold, at det kun kommer de Vedkommende til Gode, naar der kommer noget virkeligt Nyttigt ud af Sagen. Jeg tror, at det var gavnligt, om der blev begyndt paa saadanne Lørringsanstalter her i Landet, og jeg tror, at man bør yde Bidrag til Støtte for den private Foretagelsesaaand, hvor denne tager Initiativet som her. Jeg henleder saa meget mere Opmærksomheden herpaa som det at være Fisker sandelig er en haard Haandtering og særlig paa Syllands Vestkyst, og disse Fiskere kunne trænge til al den Støtte, som de